

Nové aktivity prodejců tepelných čerpadel

V oblasti energetiky zaujala podomní prodejce nejdříve elektřina – zcela logicky, protože ji využívá každý a trhu s plynem přitom rozumí málokdo, i přestože jsou pravidla přehledná. Spotřebitelé, kteří mířili za nižší cenou prostřednictvím těchto obchodníků, často skončili s nevýhodnými smlouvami z ekonomického i právního hlediska. Plyn přibyl do portfolia „prodejců“ vzápětí, a to podle stejných not. Nyní tu ale máme novinku. Zájmu rádo by zprostředkovatelů se těší i teplo, respektive tepelná energie.

Situace v teple není zdaleka tak jednoduchá jako u elektřiny a plynu. Obchodníci cílí na poměrně úzce vymezený trh. Teplo a teplou vodu potřebujeme všichni. Velká část populace využívá centrálního zásobování tepelnou energií, kde daná uzavřená síť mívá jen jediného dodavatele. Jakou konkurenční nabídku může takovým lidem obchodník dát? Cesta se bohužel našla.

Předsedy společenství vlastníků jednotek nebo bytových družstev totiž obcházejí dealeri tepelných čerpadel. Odpovědné zástupce takových společenství a družstev přemlouvají, aby se celý bytový dům odpojil od centrálního zásobování teplem. Když si prý místo toho pořídí tepelné čerpadlo pro vytápění objektu, mnoho ušetří.

Podobně jako tomu bylo u elektřiny, i tady mají „**prodejci**“ klasické zbraně. V jejich standardní nabídce je jednoduchá kalkulace, která předpokládá, že zákazníkům zůstane jedna smlouva na celý bytový dům s tarifem pro tepelná čerpadla. Smlouvy pro jednotlivé byty se pak prý zruší. Každopádně ušetří. Skutečně je to tak jednoduché? **Není!**

Prvním úskalím je, že z přívodu pro tepelná čerpadla nelze bez zvláštních smluv napájet jednotlivé byty. V cenovém rozhodnutí ERÚ je výslovně uvedeno, že „**je-li vytápěcí soustava součástí společných částí domu sloužících pouze pro společné užívání vlastníků nebo uživatelům bytů, musí být napájena samostatným přívodem a měřena samostatným měřicím zařízením**“. Tepelné čerpadlo, které slouží k vytápění všech bytů, je typickým příkladem této podmínky. Jednotlivé byty pak musí mít samostatné smlouvy na dodávku elektřiny, což dealeri tepelných čerpadel často záměrně zamlčují.

Druhým úskalím je, že bytový dům si odpojením od centrálního zásobování uzavírá jednu cestu pro vytápění a přebírá odpovědnost za vytápění celého objektu sám na sebe. Při poruše tepelného čerpadla už není možné použít centrální zásobování teplem jako náhradního zdroje. Bytový dům by si musel najít jinou alternativu. Jednodenní porucha tepelného čerpadla se dá ještě přežít ve svetr. To však není důstojná a především dlouhodobá alternativa.

Třetí a nikoliv posledním úskalím je „**zapomětlivost**“ nabídek. Ve výpočtu porovnávané ceny za teplo často **chybí** kalkulace nákladů na údržbu tepelného čerpadla. O jeho životnosti, respektive nutnosti průběžně šetřit na obnovu celého zařízení, v kalkulacích také nenaleznete ani zmínku. Sečtením všech položek pak cena narůstá. Tato „**vada**“ se často nalézá také v kalkulacích na instalaci samostatných plynových kotlů.

Každý má právo se odpojit od centrálního zásobování teplem. Nutné je však zmínit výše uvedené potíže a také to, že dojde-li k problémům či neshodám u odpojeného domu se samostatným vytápěním, bude řešení těchto problémů čistě v odpovědnosti výboru bytového domu, který za škody způsobené špatným rozhodnutím je trestně odpovědný a ručí celým svým majetkem.